

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr let 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četr let 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 150.

V Ljubljani, v četrtek 4. julija 1889.

Letnik XVII.

Vodnikova slavnost.

(Dalje.)

Dne 30. junija.

Ob polu 10. uri popoldne so se začela na čitalniščnem vrtu zbirati narodna društva. Po 10. uri so odšla na sv. Jakoba trg. Veličastni sprevod s petindvajsetimi zastavami „Sokolov“, čitalnic, pevskih in bralnih društev ter požarnih bramb je korakal skozi „Zvezdo“, po Gosposkih ulicah, čez Turjaški trg in Breg, povsod pa ga je spremljala nebrojna množica.

Ob polu 11. uri se je pričela v cerkvi sv. Jakoba slovesna sv. maša, katero je daroval prečastiti prošt dr. Leonard Klotfutar z obilno azistencijo. Cerkev je bila popolnoma natlačena. Pevski zbor šentjakobski je takó izborno pel Kempsterjevo mašo in vlogi, da smé biti ponosen na svoj zbor njega prvi pospeševalec in pokrovitelj, preč. g. župnik J. Rozman, v drugi vrsti pa tudi kapelnik, gosp. ravnatelj L. Belar.

Po sv. maši so odšla društva in drugi verniki iz cerkve na slavnostni prostor, ki je bil kaj divno okrašen z zastavami, zelenjem in dvema slavolokoma, na katerih si čital napise iz slavljencevih pesnij in letnici rojstva in smrti njegove, v sredi mej njimi pa je bil sredi zelenja in zastavic avstrijsko-cesarski orel, v znak, da zvesti Slovenec pri nobenih narodnih slavnostih ne pozabi svojega dobrotljivega vladarja.

Na treh odrih je bil zbran cvet ljubljanskega slovenskega prebivalstva, okrog zakritega še spomenika pa so stali gg. mestni župan Grasselli, mestni odborniki, duhovniki, profesorji, učitelji, dijaki, narodna društva, z eno besedo, na tisoče občinstva. Ko je odzvonilo opoldne, stopil je na govorniški oder gosp. prof. Wiesthaler ter govoril nastopno:

Slavnostni govor

g. c. kr. gimnazijskega ravnatelja Fr. Wiesthalerja ob odkritju Vodnikovega spomenika v Ljubljani dne 30. junija 1889.

Slavna gospôda! Častiti rojaki!

Živeti vrli môž ne sme za sé,
Iz bratov sreče njemu sreča klije,
Veselje ljudsko njemu v ôku sije,
In tuja solza mu meči sreč!

Gregorčič.

I.

Prestavimo se v duhu za kakih petindevetdeset let nazaj v preteklost! V Koprivniku, prijazni bohinjki vasi, končana je ravno nedeljska služba božja. V gostih tolpah zapuščajo pobožni seljani svetišče; resno, razvneto lice priča, da jim je beseda božja pretresla dušo, ki še zdaj drgeče, prešinjena od njene sile. Kakó tudi ne! Razlagajoč resnico Gospodovo jih je podžigal duhovni pastir s svetim ognjem na čednost, odvrčal od greha. Vsak stan, vsak spol, vsako starost je vzpodbujal s primernim bodrilom. Privrele iz dna srca so segle njegove besede globoko v srce vsem poslušalcem. Kakor da bi še nekoga čakalo, postaja ljudstvo okrog cerkve. In res, glej! iz žagrada stopa duhovsko oblečen môž srednje, a krepke postave, star kakih 36 let. Obraz ni da bi rekel posebno lep, a izpod čela mu žari dvoje dobrohotnih, prikupljivih očij, ki ti vzbujajo zaupanje. Stari in mladi hité roko poljubit prihajalec, ki se jame dobrodušno razgovarjati s to in óno skupino: tù tési zapuščeno siroto, tam svetuje na pol obupanemu kmetiču, zdaj malo podraži rdečelično deklé, zdaj poboža nedolžni otroški obraz in razdelivši med deco nekoliko svetih podobic odide na vse strani prijazno odzdravlja. Popôldne po cerkvenem opravilu obiskuje bolnike in jim lajša telesne in dušne boli; bednim siromakom „odpira srce, odpira roké, otira bratovske solzé“. Ob delavnikih lazi po hribih in dolinah ter izsle-

duje redke kamene in okamenine; prestrm mu ni niti nebotični Triglav, preoddaljena ne najskrajnejša kotlina, ako krije v sebi kako prirodno čudo. Potoma rad malo postoji, da pozvé od kmetiča na polji ali rokodelca v delalnici, kakó velita temu in ónemu orodju. Zdaj ustavi starca s šopkom nabranih zelišč in evetlic: poimenovati mu mora vsako posebej; zdaj pomudi staro ženico z butaro dračja na rami: uljudno jo prinuja, da mu zapoje kako národno pesem o Pegamu in Lambergarji, o vitezu Ravbarji ali pa o kralji Matjaži. A tudi iz fantov in deklet umeje šegavo izvabiti marsikatero zaljubljeno poskočnico. Vse, kar sliši in vidi, zapisuje si skrbno in natanko v knjižico. Kadar sreča o mraku s polja vračajoče se delavce, in jim pripoveduje, kaj se po svetu godi, unema jih za lepo petje ter neti v njih sreih iskro domovinske ljubezni. Domov prišedši piše ali bere pozno v noč knjige, ki mu jih iz Ljubljane pošilja plemeniti prijatelj in posestnik bližnjih fužin, baron Zojs. Brez posla ga ni videti nikoli. Kdo je ta milosrdni, rodoljubni duhovnik? Ako vprašaš kakega župljana, odgovori ti: „To so naš dobri gospod Balant!“ Ako baraš njega samega, pové ti v preprosti govorici svoji: „Rojen sim 3. svičana 1758 ob 3. uri zjutraj v' gorni Šiški na Jami per Žibertu iz Očeta Jožefa, inu matere Jera Pancé iz Viča . . . Devet let star popustim jegre, luže, inu dersanje na jamenskeh mlakah, grem volán v' šolo, ker so mi oblubili, de znam nehati, kader očem, ako mi uk nepojde od rok. Pisati inu branje me je učil šolmaster Kolenee 1767; za prvo šolo stric Marcell Vodnik franciskanar v' Novim Mesti 1768 inu 1769. Od 1770 do 1775 poslušam per Jezuitarjih v' Lublani šest latinskih šol. Tiga leta me ženejo muhe v' kloster, k' franciskanarjam, slišim visoke šole, berem novo mašo, se z' oblubami zavežem; al 1784 me Lublanski škof Herberstein vun pošle, duše past. Kranjsko me je mati učila, nemško inu latinsko šole; lastno vesele pa laško, francozko, inu sploh slovensko. Kamenje poznati sim se vadil 1793.“ — Takó on sam. Jaz pa pravim: ta dušni pastir

LISTEK.

Grob sv. Metoda.

„Kde, ach kde jsi, hrobko Methodova?
ztráta tvoje srdee prorývá;
hory, doly reete: kdo ji chová,
který pahrbek ji zakrývá?
Béda, nikdo místa neoznámí,
protože hřích vládné mezi námi,
nehodni jsme nevděčnosti svou,
políbíti hrobku velebnou.“

Jan Soukop.

Tisoč in tisočkrat pele so tolpe romarjev Velegrajskih pesen: „Glej, sveti Velegrad se vže blesti“, popevali so pa tudi zlasti ginljivo in goreče: „Kje, oh kje si grob Metodov?“ vstopivši na Velegradu v prekrasni hram in pojóč te besede. S takim petjem izraža pobožni ljud izgubo Metodovega groba, ki sega globoko v srce! To izgubo, kakor dé Soukop, zakrivali so Slovani s „svojo nehvaležnostjo, mlačnostjo in osodno nebržnostjo“. —

V zgodovinskih spisih moravskega arhivarja V. Brandla in deželnega historijografa dr. Bede Dudíka in družih odličnih zgodovinarjev čitamo, da je na kraljevem Velegradu, v središči apostolske činnosti sv. Cirila in Metoda, stal glavni hram, posvečen

Materi božji. Cerkev ta je bila velika, sinodalna ali zborova, v kojoj je sv. Metod skliceval svojo duhovščino v posvetovanje in k cerkvenim shodom, in v katerem hramu je bil pozneje pokopan, kakor nastopno pripoveduje poleg stare bolgarske legende dr. B. Dudík: „Metod leži pokopan v velikem moravskem hramu na levi strani v zidu za altarjem sv. božje Bogorodice.“ (Zgod. Mor. I. 175.)

Pač je to važno, in lepo bi bilo, ko bi iskali in se trudili najti — sv. ostanke apostolskega očeta sv. Metoda, po kojem hrepeni marsikatero slovansko srce pri nas na Slovenskem in na bratskem nam Moravskem. O čemer na svetu marsikdo ne vé, je gola istina in more se dokazati iz mnogih izjav, koje so bile poslana na Velegrad in so ondi shranjene do prihodnje dóbe.

Pred nekoliko leti poslal je neki kmetič iz Hane dopis na Velegrad, v kojem se čudi, da doslej niso še našli grob sv. Metoda, in vendar ni treba drugega, nego vzeti kladivo in trkati ž njim na zid za velegrajskim altarjem, in kjer bo donelo otlo, ondi — našel se bode gotovo grob. Reči je to kaj lahko, toda izvršiti, to je neprilčno. Zakaj? Zaradi tega, ker apsida za altarjem in sploh vsa cerkev zdaj globoko tiči v zemlji, blizu do 9 metrov. (Sbor. Velehr. V., 4.)

Druga težava tiči v tem, da bi se dokazalo, da sedanji Marijini hram, veliki hram na Velegradu, nekdanj konventna cerkev velegrajskih cisterzijancev, pohaja iz dóbe kraljev Rostislava in Svatopolka, torej iz dóbe sv. Cirila in Metoda.

V tem oziru je važno, kar stoji v „Časopisu vlasten. spolku muzejniho v Olomunci“, namreč: „Bolj verojetno je, da so cisterzijanci staršo cerkev in samostan samo popravili in tako vredili, kakor je moral biti po redovnih propisih, kar se je dokaj lahko zgodilo v jednom letu (1201—1202).“ Mimosgrede bodi omenjeno, da je cisterzijance na Velegradu uvel prvi mejni grof moravski, Vladislav Henrik I. 1198.

Apsida za altarjem sedanjega velegrajskega hrama je pa po mnenji večšakov v stavbeni stroki mnogo starša. Je-li stala apsida ali zaokroženost za glavnim altarjem preje nego so prišli na Velegrad cisterzijanci, in to prej vsaj 200 let, kakor se trdi, je gotovo, da sedanja veličajna bazilika velegrajska pohaja iz časov sv. Cirila in Metoda. Iskati bi se moral torej in tudi najti grob sv. Metoda in v njem predragi zaklad, sv. telo slovanskega blagovestnika. Velegrajska bazilika je gotovo nagrobje sv. Metoda.

Da bi iskali grob sv. Metoda, žrtvovali so

sicer ni ne duhovni, ne konzistorijalni svetovalec, ne beneficijar in ne kanonik, a to je mož, to je svečenik po božji volji, to je pravi blagovestnik Kristov.

Kdo se danes smeje na Češkem?

Najsrečnejši in najzadovoljnejši so danes na Češkem Mladočehi in — Nemci. Doživeli so veselih in krasnih dni, da še sami ne pamtijo. Pri deželno-zborskih volitvah v torek izgubili so Staročehi 21 sedežev, koje so priborili Mladočehi po kmetskih občinah, in imajo torej v tej skupini 27 poslancev; prej so imeli samo 6 zastopnikov v deželnem zboru. Celó dr. Rieger prodril je samo z 9 glasovi večine v svojem rojstvenem kraju (Semile) proti vredniku „Národ. Listov“, Tumi.

Med tem pa, ko streha gori nad češkim plosnjem vsled strasti in črne nesloge, radostno begajo nemški Mihli po svojih posestvih, manejo si roke prevelikega veselja in se škodoželjno ozirajo na soseda, čegar moč in imenje razjeda notranja vojna. Sinove naroda češkega, historičnega lastnika rodne kraljeve zemlje, lomí vihar, tuji pa lepo sedé v zatišji in kujejo načrte, kako bi si v deželi še bolje in rahleje postljali.

V zadnjih dvajsetih letih nikoli še Nemci v tem kraljestvu niso tako oblastno govorili o svoji bodočnosti, o svojem procvitanju s tako doslednostjo, zavednostjo, in tako mirno, kakor baš zadnje dni, namreč pred volitvami. In kdo je vzgojil na Češkem nemška drevesa, da se do neba povspenjajo, kdo je Nemce podkuril in vzdramil k visokoletečim nadjam? To je ista stranka, katero oni obsipajo z ljubeznijo in hvaležnostjo — Mladočehi! Staročehi in vlada Taaffejeva so istotako nemški stranki trn v peti, kakor nasprotno ona obsipa Mladočeha z ljubeznijo in prijateljstvom, ter njihovega voditelja dr. Edv. Grègra, čegar združenje z načelniki „Schulverein“-a je že davno sklopljeno.

Dóbo našo na Češkem lahko nazivljamo dóbo boja, strastnega, bratomorskega boja med Staročehi in Mladočehi z jedne strani, in pobratenje Mladočehov z Nemci z druge strani. Posledica mladočeških volilnih uspehov bodo novi poskusi porovanja obeh narodnostij na Češkem, in zaradi tega je vzajemno koketovanje med nemškim in mladočeškim gospodstvom pojav, koji rodoljubni krogi ne smejo prezirati. Velik pozitiven korak mladočeško-nemške zveze je že učinjen, in sicer v zmyslu liberalizma, koji je doslej veljal samo za nemški liberalizem, in ta je za obravnave gledé šolskih vprašanj proglašen tudi od Mladočehov za njihov sveti evangelij. Še večji dokaz zveze Mladočehov z Nemci je Grègrovska strast in nestrpnost, koja cepi češki narod v dva neprijateljska tabora. Dozdevno je, da so Mladočehi sklopili z nemškimi liberalci tajno pogodbo, v koji so ponudili Nemcem kot podporo njih liberalnega programa ščuvanje in slabenje češkega ljudstva. Da je to istina, čitali smo dan za dnevom v čeških listih, kako je razsajal agitacijski volilni boj.

Med tem, ko trgajo in podirajo steber za stebrom od poslopja narodne celote in sile, Mladočehi

marljivo gradijo iz svojega tabora most v nemški tabor, rekoč: „Obljubujemo, da se na stališči liberalizma pogodimo z Nemci na Češkem!“ Ta liberalizem torej, koji so njega dni vsi Čehi pehali od sebe z gnjusom, ta ima zdaj biti vez med Čehi in Nemci!

Mi ménimo, da so še previdni možje med severnimi brati našimi, ki uvidevajo to komedijo, koja izvaja Mladočehi z najsvetejšimi narodnimi svetinjami. Zavisno je od njih, ako imajo oči odprte, da spoznajo, kako in čemu se jim smejo zdaj Nemci na Češkem. In vzlic temu, da je zeló prozoren program Mladočehov, je žalostno, da se nahajajo na Češkem še ljudje, koji jim rabijo za orodje. N. pr. pražki volilni boji so temu živ dokaz. V tej Pragi, koja tako ponosno nazivljajo „zlató“, „slovansko“ Prago, se njega dni Nemci še drznili niso k volitvi; dandanes se spuščajo s Čehi v boj, v kojem imajo zeló izdatne manjšine, in to se bode pokazalo tudi jutri, v petek, kajti „Bohemia“ pozivlje nemštvo v Pragi in v obče na Češkem, naj v ta dan pridejo na volilno torišče in kot jeden mož dokažejo, da zvesto vztrajajo pri „velikem in skupnem nemškem načelu“.

Posledica je, da so v Pragi ožje volitve na dnevnem redu. To ni napredek, kajti Nemci se ne bojé več Čehov, dasi so v ogromni večini. In kdo je tega kriv? Morebiti Taaffejeva vlada, ali sedanja politika? Nikdar! Vzrok temu je domača razprtija, kajti često boj proti glavnemu sovražniku opeša zaradi domačih preprirov, kakor se to dogaja i pri nas. Tu velja pač svetopisemski rek: „Gorje njemu, od kogar pohaja pohujšanje!“

Dr. Rieger je šestokrat svojim nemškim sodelželanom navajal, da ste obe stranki, Čehi in Nemci, preveč veliki in silni, da bi mogle jedna drugo potlačiti. Ista primera slavnega rodoljuba velja i o staro- in mladočeški stranki. Nobena stranka ne more se nadejati, da bi v boji mogla ugonobiti drugo, in narodne moči, mesto da bi bile zjedinjene, se le cepijo in slabé.

Dvigamo li svoj glas na korist pomirjenju in spravi med razdvojenimi brati, učinimo to i zategadelj, ker nas povestnica učí, koliko je škodovala in provzročila nesreč v prejšnjih stoletjih narodna nesloga med češkim narodom, storimo pa to tudi zbog tega, ker smo uverjeni, da bi združenje vseh močij imelo i na naše postavljenje v Avstriji neizmeren in blagodejen vpliv. Pred vzvišenim rekom: „Salus populi suprema lex esto“ umikati se mora vse to, kar brate naše severne, pa tudi nas, deli in razdvojuje v dva neprijateljska tabora. Imejmo tudi mi vedno pred očmi, kar nam je vzajemno, in to je: blaginja naroda in vztrajno potezanje za njegove koristi.

Iskrena naša želja je, naj skoro nastane med obema strankama mir, da bi ne bilo ni Staročehov, ni Mladočehov, temveč da bi bili vsi samo — Čehi! Ko bi skoro prevagovalo v Čehih načelo: „Neubýjejm se navzájem, nýbrž pomáhejm se vespolek a budme Čechy vždy a všude, a to vice skutky a činy neždi slovy!“

mnohi vže v to svrhu mile darove iz lastnega nagiba. Tako je še l. 1888 poslal neki kmetič na Velegrad 1 glđ. — kakor ondotni veleč. gosp. Jan Vychodil poroča v lanskem „Hlasu“ — za cerkvene siromake, proseč, „naj molijo zunaj pri tem vodnjaku na čast petim Kristusovim ranam, da izprosi pri Bogu, ter nam pokaže in odkrije mesto, kjer so bili ali so pobožni ostanki sv. Metoda“.

Tu bodi omenjeno, da se je v jubilejnim letu 1885. nekoliko dni mudil na Velegradu slavni francoski poslanec in pisatelj, baron Adolphe D'Avril, da bi videl s svojimi očmi, kako proslavljajo in časté Slovani svoja blagovestnika sv. Cirila in Metoda, in hoté s Slovani vred praznovati spomin apostolskih naših očetov; izdal je na svetlo obširnejši spis:

„St. Cyrille et St. Methode. Première Lutte Des Allemands Contre Les Slaves... par Adolphe D'Avril, Ancien Ministre plénipotentiaire. Paris 1885.“

Napominanega leta vdeležilo se je jubileja tudi mnogobrojno odposlanstvo Francozov iz Pariza romanja na Velegrad.

Izmed najkrasnejših književnih proizvodov, koji so tekem 30 let zagledali beli dan na Moravskem je nedvomno „Velegrajski Album“ (15 slik v mapi)

za l. 1885. Predmet tem slikam, izvršenim po izbornem heliograverji Angererju na Dunaji (velikost 45 × 55 cm.), je povsem Velegrad in njega spominki. Ta album stane pri veleč. g. Jan. Vyhodilu, velegrajskega hrama oskrbniku, 7 glđ. 50 kr.

Mnogo lepih dogodjajev in prelepih izjav je v knjigi, koja so za 1888. leto dobili v roke udje društva sv. Cirila in Metoda in slóve: „Poutní místa a milostivé obrazy na Moravě a v rakonském Slezsku.“ — V tej knjigi se marljivi in vneti pisatelj č. g. K. Eichler, župnik v Vev. Bitišci, spominja med drugimi velegrajskimi romarji tudi prihoda Nj. eminece kardinala nadškofa olomuškega, Friderika pl. Fürstenberga, l. 1885, koji je glavni in prvi izpodbuditelj velegrajskemu romanju.

Še mnogo izjav bi se dalo tu navajati gledé groba sv. Metoda, toda zadosté naj napominane; marljivost in sveta gorečnost bodete gotovo pomogli, da se najde in odkrije grob sv. Metoda. In k neumornemu vednostnemu preiskavanju pridruži naj se pa tudi vnetá požrtvovalnost čestilcev sv. Metoda na Slovenskem, v kojoj svrhu naj pomorejo te moje skromne vrstice.

A. S.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. julija.

Notranje dežele.

Isterski deželni zbor broji 33 članov: 3 virilne glasove, 5 poslancev veleposestva, 2 poslance trgovinske zbornice, 11 poslancev mest in 12 poslancev kmetskih občin. V kmetskih občinah je pridobila hrvatsko-slovenska stranka osem sedežev in ker so v mestih zmagali tudi trije kandidatje slovenske stranke, namreč okrajna glavarja Conti in Simčić ter dr. Stanger, ima sedaj 11 glasov, to je ravno tretjino. Vsled tega ima pravico zahtevati, da se iz njene srede izvoli podpredsednik isterskega deželnega zbora.

Na katoliškem shodu se je sprožila misel, da bi se sklenila zveza mej avstrijskimi učenjaki, ki stojé na katoliški podlagi. Kakor poroča „Linzer Volksblatt“ iz gotovega vira, vršila so se v tem oziru že pripravljajoča posvetovanja ter se more že sedaj za gotovo smatrati, da se bo uresničila ta zveza. Osnovanje se bo sevéda izvršilo še le v jeseni.

Persijski šah bo prišel na Dunaj dné 20. avgusta. Nekaj dni poprej se bo pripeljal tje avstrijski poslanik v Teheranu, baron Thömmel, da bo šahu za dóbe njegovega bivanja na Dunaji na razpolaganje.

Vnanje države.

Črnogorski dedni princ Danilo je dosegel dne 29. junija svojo osemnajsto leto in s tem svojo polnoletnost. Ta dogodek je bil povod mnogim svečanostim, ki so se pričele z bakljado zvečer dne 28.; pri tej priložnosti je prince nagovoril, kakor poroča „Pol. Corr.“, neki cetinjski mešan ter pri tem izrazil nado, da bo princ vedno pospeševal velikosrbsko idejo. Dne 29. junija je bila slovesna zahvalna pesem, pri kateri slavnosti so bili navzoči vsi diplomatski zastopniki in črnogorski dostojanstveniki. Dedni princ je knezu prisegel zvestobo, pri tem pa tudi obljubil udanost svojemu knežjemu očetu, pravoslavni cerkvi in carju Aleksandru III.

Predvečeraj ob ¼ 12. uri dopoldne je naznanjalo po vsem Srbskem streljanje iz topov, da je bil kralj maziljen. Navdušenje je bilo povsod veliko. Prvo brzozjavno čestitko je poslal v Žičo avstro-ogerski poslanik v Belemgradu, pl. Hengelmüller, ki je kralju v imenu avstrijskega cesarja Franca Josipa I. izrazil čute prijateljstva. Tem povodom se je srbska naselbina v Sofiji vdeležila slavnostne službe božje, pri kateri so bili navzoči tudi zastopniki srbskega poslanštva. Po poslopji slednjega so vihrale zastave. Tuji zastopniki so obiskali srbskega poslanika ter mu čestitali. Ruski poslanik Persiani je isti dan izročil kralju Aleksandru lastnoročno čestitko carjevo, in sicer v navzočnosti regentov. — Kralj Milan se bo povrnil v Belgrad dne 12. t. m. zjutraj. — Major Lazar Pavlović v Kruševci je dobil povelje, naj z dvema bataljonoma pehote odrine na srbsko-turško mejo. Vlada mu je izročila posebna navodila. Tudi druge vojne čete so bajé dobile povelja, naj bodo pripravljene, da odrinejo na mejo. V mnogih krajih v notranjem dežele je bilo zopet več naprednjakov in liberalcev oropanih. Garašanin je odpotoval z družino v neko avstrijsko kopališče.

Obravnave gledé srbsko-bolgarske trgovinske pogodbe nočejo napredovati. Že več kot štirideset dni se mudé bolgarski odposlanei v Belemgradu, in vendar niso še dosegli nobenega uspeha. Sedaj so z nova dobili iz Sofije novih navodil, toda kjer manjka odkritosrčnosti na eni in drugi strani, tam je težko kaj ustvariti, kar bi bilo obema strankama koristno, če se pa to posreči, traja pri teh razm-rah navadno le kratek čas.

Omenjali smo že včeraj, kakó povoljno se izražajo bolgarski listi o delegacijskem govoru avstrijskega cesarja. „Plovdiv“, ki zastopa močno stranko v južni Bolgariji, piše mej drugim: „Mi želimo njeno (Bolgarije) prosto razširjenje v vsakem oziru, takó so govorili avstrijski državniki. In kedaj? Takrat, ko je bil najslabši čas za balkanske države. Te besede so takó blagodejno vplivale na vodje teh držav, da so s podvojenim pogumom pričeli delo. Isto takó vplivajo tudi sedaj izpodbujajoče besede avstrijskega cesarja ter nam bodo ravno toliko koristile. In če pomislimo, da je Avstrija član trodržavne zveze, jasno je, da hodijo tudi zaveznika Italija in Nemčija ter prijazna jima Anglija po isti poti zunanje politike. Poleg tega izreka je pa še drugo, ki je za nas vrhuncé izpodbujanja; izrazimo je lahko z besedami: „Prince Ferdinand priznava Evropa za kneza.“ Pozabiti se ne smé, da je izrazovanje vzajemnih prijaznostij, posebno v časih sile, več vredno, nego same prijateljske besede.“ Ta članek je napravil zaradi svoje odkritosrčnosti povsod velik vtis. Tudi ostalo poluuračno časopisje piše skoraj v tem smislu. — Iz južne Bolgarije se je hotelo več turških družin izseliti v Malo Azijo. Priprave so se vršile takó tajno, da so oblastni je izvedele o tem še-le tedaj, ko so se že po cesti pomikali vozovi z naloženimi ženami in pohištvom. Ustavile so sevéda begune, ker ne marajo, kar je naravno, da bi v itak malo obljudenih krajih davkoplačevalci zapuščali cele vasi. Pregovorili so Turke k temu turški molle (pridigarji), ki imajo sicer od

vlade dovoljenje za razlaganje korana, a čestokrat izrabljajo svoj poklic za politična rovanja.

Nemški „Staatsanzeiger“ poroča v svojem neuradnem delu: Od generalne komande smo izvedeli, da so se ruski častniki v vseh vojaških krogih stuttgartskih prikupili s svojo ljubeznivostjo in plemenitostjo. Dogodki pri banketu povodom napitnice Nemčije niso samo izmišljeni, marveč se ruski častniki pri tem niso nič drugače vedli kakor ostali vdeleženci; nobeden izmed njih ni pred časom zapustil obedne dvorane.

Italijanska zbornica rešuje postavne predloge skoro pri praznih klopéh, ker se že bližajo poletne počitnice. Tem živahneje je pa v senatu. Dne 1. t. m. je senator-podadmiral Pacoret de Saint Bon ostro napadal mornaričnega ministra Brina in njegov sistem. Saint Bon ima veliko veljavo, v mornaričnih krogih slovi sploh kot izvrsten veščak ter si je pridobil po bitki pri Visu za preosnovo italijanske mornarice velike zasluge. Od leta 1873 do 1876 je bil minister. Zadnjih trinajst let pa je imel le z malimi prenehilji neprestano mornarični portfelj inženir ladijotesarstva Brin. Poglavitno se je Saint Bon pritoževal, da je vodstvo mornarice v rokah moža, ki sam ni praktično izkušen mornar. Tudi je navstala razvada, da listi prenapeto hvalijo vsako novo ladjo. Res je sicer, da je del mornarice izvrsten, toda še izvrstnejše je pa mornarično osebje, ki zavzema eno prvih mest na svetu. Toda o tem ne vé ničesa narod, in ko bi hotela nesreča, da bi mornarica v vojski ne storila tega, kar se pričakuje od nje, pripisovali bi krivdo le moztvu, ki ni znalo rabiti „dobri materijal“. Mornarični minister se je sicer jako spretno zagovarjal, vendar pa ni prognal iz mornaričnih krogov nezadovoljnosti, da so odvisni od moža, ki še ni nikdar pokusil morske vode; in ta čut ni posebno na korist pri mornarici toliko potrebni disciplini.

Tripoliški uradni list objavlja tudi evropskim konzulom prijavljeni ukaz generalnega gubernatorja, ki prepoveduje za celi vilajet kupčevanje s sužnji in preti z velikimi kaznimi onim, ki bi ravnali zoper to prepoved. Glavna trgovina s sužnji je v sandžaku Fezzanu, kamor priganjajo ubogo „črno blago“ iz notranje Afrike. Gubernator bo zaradi tega v tem oziru obračal glavno pozornost na Fezzan.

Izvirni dopisi.

Iz Tržiča, 2. julija 1889. (Novi farovž. Kaj dela špirit.) Naj Vam sporočim, da smo začeli včeraj podirati stari farovž. Podrt bo do tal, in na ravno tistem mestu bomo sezidali nov po načrtu, ki ga je naredil e. kr. inženir g. Svitil, po velikosti staremu enak.

Nesrečni špirit je tudi pri nas vzel svojo žrtev. Sv. Petra zvečer so v gorski srenji v Lomu v neki bajti fantje pili špirit, se pri njem nekaj sporekli in nasledek tega je bil, da je Ant. Klemenc svojega tovariša Gašperja Megliča domu idočega pričakal, ga zavratno napadel ter z nožem sunil pod srce tako močno, da je Gašper v malo trenutkih umrl. Ljudje so silno žalostni zaradi tega dogodka, ker nihče ne pomni, da bi bil v Lomu kdaj kdo take smrti umrl. Kaj pomagajo postave, če se pa špirit v vsaki bajti v kontrabant toči. Če bi pri Jureži ne bili točili špirita, bi se nesreča gotovo ne bila zgodila.

Z Vrhniko. (Šolarski praznik.) Slovesnost sv. Alojzija smo obhajali pri nas v torek 25. junija. Vgodno vreme in občno zanimanje za šolo je storilo, da se je ta praznik tako lepo vršil. — Ob osmih zjutraj je vse hitelo na prijazni holmec sv. Trojice. Učenci in učenke s svojo zastavo v dolgem sprevedu, razven teh pa tudi mnogo odraslih. Počastili so nas s svojo navzočnostjo naši častiti duhovniki in še mnogo druge odlične gospode. Po sv. maši v lepo okinčani cerkvi se je razdelilo med šolsko mladež lepo število štrukljev in dokaj črešenj. Ta dar so nam preskrbele blage gospe, za kar jim Bog povrni! Po zajutreku so se pričele otročje igre, petje in deklamovanje.

Sploh smo videli vseskozi le vesele obraze, in radosti bi ne bilo kraja, ako bi se ne bil oglasil poldanski zvon in nas opozoril na odhod. Po skupni molitvi angeljevega pozdrava smo se ločili.

Zagorje ob Savi, 3. junija. (Cerkvena slavnost.) Dne 29. junija smo imeli pri nas prelepo slovesnost. Praznovali smo praznik farnih zaščitnikov sv. Petra in Pavla. To svečanost je povzdigovala še druga. Kedor si je že ogledal našo cerkev, ni mogel prezreti prelepega velikega lestence sredi cerkve, kateri so pred štirimi leti pódarili tukajšnji steklarji. Ta lestenc pa je vedno klical še po manjših brateih za pred veliki oltar. Po prizadevanji tukajšnjega vodje pri premogokopu, g. Ljud. Wriesnika, zložili so v kratkem času premogariji s prostovoljnimi doneski toliko, da sta se napravila nova lestenca, za kar bedi blagorod. g. vodji Ljud. Wries-

niku kakor tudi vrlim premogarjem izrečena pri-srčna zahvala!

Da se je pa svečanost tako lepo in slovesno vršila, storili so premilostni g. proš. dr. Leonhard Klofutar, ki so v svoji znani ljubeznivosti blagovolili priti v Zagorje blagoslovit nove lestence ter opraviti slovesno duhovno opravilo. Maševali so v polnem ornatu, asistiralo jim je dvanajst sosednjih duhovnikov; pridigoval je pa č. g. župnik Ivan Tomazič iz Ljubljane. Če še omenim, da so se premogariji vdeležili sv. opravila v svoji uniformi, prišli v cerkev ter odšli s svojo godbo, in da se je ljudstva vse kar trlo, sem ob kratkem vse povedal. Vsem gg., osebno mil. g. proštu dr. Leonh. Klofutarju pa kličemo: Bog plati.

Letina dobro kaže, le sadja tudi pri nas letos ne bode. Trta dobra, sena je bilo dosti. V petek 28. junija so se pripodili od štajerske strani grdi oblaki, vtila se je huda ploha, tudi ledenega zrnja je bilo precej vmes; vendar pa nam ni napravila posebne škode.

Z Roba, 30. jun. (Da se napačno ne sodi!) V raznih predalih zadnjih listov „Slov.“ čitam o nekem g. učitelji, katerega je seboj vodil g. „volitveni“ komisar. A Vaš dopisnik „iz veliko-laškega okraja“ v št. 144 me prisili na odgovor, boljše na obrambo na sledeče njegove besede: „Še bolj čudno se pa nam kmetom zdi, da je isti gospod, koji je vodil volitve na Robu, vzel seboj „nekega“ gospoda učitelja. Ta g. učitelj bi bil moral tisti dan domá poučevati. Moram reči, da je na nas kmete napravilo to prav slab vtis.“ —

Ker se je vršila volitev v Podhojnem Hribu pri županu, fare Rob, ter bi se moglo misliti, da je dotični učitelj ravno z Roba, temu moram oporekati.

Jaz se zavedam svojih državljanskih pravic; v posluževanju onih — nisem v zadnji vrsti, kdor me pozná, vé; poznam pa tudi stanovske dolžnosti! I baš te so me na mojo žalost ovirale, da se nisem mogel volitve vdeležiti.

Res, čudna, obžalovanja vredna homatija i baš v našem okraji, kjer je treba najstrožje discipline.

Ferdo Vigele,
národní učitelj.

Iz Adlešič, 1. julija. (Toča, trtna uš.) V zadnjem dopisu sporočil sem Vam bil, da kaže pri nas letos prav dobra letina, ako ne pride kaka posebna nesreča. Žalibog, da se je ta bojazen prehitro izpolnila. Včeraj, v nedeljo popoldne ob 1/2 2 pobila je namreč po nekih krajih naše fare toča in sicer prav za obletnico, kajti lani pobila je ravno na isto nedeljo in ob ravnoistem času tudi precej velik del naše fare. Letos pobila je po vaseh: Tučkoveci, Burga in Sela, v zadnej najbolj. Največ škode učinila je na trtju in to posebno na Preložniku, ki je lastnina g. barona Apfaltrerna. V svojem prostnem trtju, kjer je natrgal druga leta do 600 belokr. vedre vina, ga letos ne bo dosti čez 20 vedre. Pobila je pa tudi še po Vel. Plešivici in nekoliko po Mali Plešivici. Na drugi letini je škode po nekodi čez polovico.

Kakor se čuje, pobila je tudi po Krasincu in v Gribljah v Podzemeljski fari in po nekodi preko Kolpe na Hrvatskem.

Zadnjič sem Vam tudi še sporočil, da se pri nas širi trtna uš po Vel. Plešivici. A danes moram dodati, da so jo zasledili tudi že v Mali Plešivici in v Stari gori na Hrvatskem, kjer ima mnogo naših ljudi svoje vinograde.

Iz Zagreba, 30. junija. Srbi v kraljevini proslavili so sijajno petstoletnico kosovske bitke. Starodavna Lazarjeva prestolnica Kruševac sprejela je z oduševljenjem mladega kralja, ki je bil potem v samostanu Žiči od metropolita maziljen. Ta dan je znamenit gotovo za vse Srbe, pa ni čudno, da so se tudi zunaj kraljevine živeči Srbi pripravljali, da ta dan svečano proslavijo. Vendar se pa to ni moglo po njihovej želji zgoditi, kajti ogerska pa tudi hrvatska vlada ste prepovedali vsako svečanost. Odkar je namreč kralj Milan odstopil, ohladneli so tudi odnošaji med našo monarhijo in kraljevino Srbijo ter se sedaj na gibanje naših Srbov ostreje pazi. Zatorej je bilo zabranjeno, iz naših krajev potovati v Srbijo, in tudi domá prirejati svečanosti. V Zagrebu so hoteli Hrvati ta dan proslaviti z velikim koncertom in zabavo, ali vlada jim je to zabranila. Posebno pa so v Sremu oblasti pazile na Srbe. Sam državni nadodvetnik se je odpotil radi tega v Rumo in je tamkaj konfisciral za to sveča-

nost nabranih tisoč forintov. Kdor se je hotel voziti na parobrodih v Srbijo, je imel mnogo zaprek.

Naši Srbi, ki so dozdej držali z Madjari v vsakem slučaju, morali bi vendar konečno uvideti, da so jej ljubi samo tako dolgo, dokler se ne smatrajo Srbi; kajti če mislijo na srbsko slovo, niso nič več prijatelji poznate državne ideje. Čudno je res, da je dovoljeno raznim krivonosim peštanskim in bečkim dopisunom naših najbolj zagriženih časopisov slobodno potovati v te za vsakega Srba in Slovana imenitne kraje, da potem laži trosijo po svetu, našim ljudem pa je zabranjeno, prisostvovati tem lepim svečanostim!

Po cerkvah se sicer službe božje niso mogle prepovedati, pa so se tudi povsod obdrževale in pa jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti v Zagrebu je obdrževala svečano sednico v spomin tega važnega dneva. V sednici, ki je bila obiskana od mnogobrojnega občinstva iz najodličnejših krogov, čital je dr. Fr. Rački svojo prekrasno in obsežno radnjo o kosovski bitki, katero je razdelil na tri dela. V prvem opisuje stanje na Balkanu pred bitko, v drugem opisuje izvore za bitko in njen tok, v tretjem posledice te osodepolne bitke. Potem pa je bral dr. Tomislav Maretić svojo razpravo o kosovskih junacih in dogodjajih v narodni epiki. Oba učenjaka je občinstvo odlikovalo burnim ploskanjem. Tako je akademija na najsijajnejši način proslavila spomin na kosovsko bitko.

Za bodoče šolsko leto je izbran za rektorja magnifika na našem vseučilišču dr. L. Marjanović, za dekane pa Nadko Nodilo na modroslovnem, dr. Feliks Suk na bogoslovnem in dr. Pliverić na državno-pravoslovnem fakultetu.

Dnevne novice.

(„Beseda“.) Narodna čitalnica ljubljanska vabi k „Besedi“, koja priredi na društvenem vrtu v soboto dne 6. julija t. l. — Na programu je sviranje vojaške godbe e. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17 in pa petje društvenega zbora. — Društveniki so vstopnine prosti; neudje plačajo 30 kr. vstopnine za osebo. Začetek ob 8. uri zvečer.

(Ordinacije.) Mil. gospod Kahn, knezoškof krški, bo mariborskim bogoslovcem delil sv. red mašnikovega posvečevanja.

(Nevarno obolel) je bivši špiritual v avguštineji, sedaj kanonik pri sv. Štefanu na Dunaji, čast. gospod Karol Haubner.

(Odlikovanje.) Č. g. dr. Herman Zschokke, e. kr. profesor na dunajskem vseučilišču, je dobil viteški križ Leopoldovega reda.

(Kopelji.) V Toplice na Dolenjskem došlo je letos do konca junija 224 gostov, v Krapino 951 in v varaždinske toplice 972.

(Premeščen) je iz Kranja e. kr. komisar gosp. Josip Rihar k deželni vladi v Ljubljano k oddelku za uk in bogočastje.

(Razpisana) je služba e. kr. okrajnega sodnika v Kranjski gori. Prošnje so izročiti do 16. julija t. l. pri deželni sodnji v Ljubljani.

(Utonil) je v Krškem neki vojak topničar, rodom Štajerc, pri kopanji v Savi.

Izid današnjih volitev za deželni zbor kranjski.*)

V okolici ljubljanski sta izvoljena: G. **Vinko Ogorelec** s 67 glasovi, in g. **Fran Povše** s 66. (Izmed drugih kandidatov je dobil g. Ivan Hribar glasov 30, župan Koščak 12, Ignacij Valentinčič 11, dr. K. Bleiweis pl. Terst. 8 in Lenarčič 1.

Iz Radovljice: dež. glavar dr. **Poklukar** izvoljen z 48. glasovi; Jakob Žumer dobil dva glasa.

Trebnje. Volilna borba huda. Jeretinovci agitujejo na vse načine. Golja protikandidat Žitnikov na prigovor iz Ljubljane. Izid negotov.

Novomesto. Viljem Pfeifer izvoljen s 94 glasovi.

Črnomelj. Volilcev 54. **Miko Dragoš**, župan adlešički, dobil 33 glasov, nadučitelj Jeršinovic 21.

Kočevje. Izvoljena **Višnikar** s 45 in **P. Pakiž** z 42 glasovi. Volilcev bilo 81. Lenček dobil 38 glasov, Drobnič 37.

*) Poročila so razvrščena po času, v katerem so naša došla.

Kranj. O. Detela dobil 87, **Karol Klun** 58 glasov. Kalan 41.

Vipava. Izvoljen **Matej Lavrenčič** z 28 glasovi. Gruden dobil 12 glasov.

Postojna. Izmed 99 oddanih glasov prejel **dr. J. Vošnjak** 72, **H. Kavčič** 61, **Ant. Globočnik** 35, **Ivan Podboj** 22, **Križaj** 1.

Trebnje. Oddanih 159 glasov. **Luka Svetec** s 141, **dr. Fr. Papež** s 125, **Žitnik** s 102 glasovoma izvoljeni. Golja 61, **Jeretin** 48 glasov.

Kamnik. **Janko Kersnik** izvoljen 62, **Murnik** dobil 17 glasov. Izvolitev brez strasti. Navdušenje veliko!

Telegrami.

Dunaj, 3. julija. Dvorni svetnik **Josip vitez Weilen**, predsednik dunajskega časnikarskega in pisateljskega društva „Concordia“ in vrednik prestolonaslednikovega dela „Die oesterr.-ung. Monarchie in Wort und Bild“ je danes vsled operacije na vratu, kjer si je dal izrezati žleze, nagloma umrl.

Praga, 3. julija. Po zadnjih poročilih so v 49 čeških kmetskih volilnih okrajih zmagali Mladočehi v 29, Staročehi pa v 20 okrajih; Mladočehi so torej pridobili 23 sedežev.

Belgrad, 3. julija. Vlada je odpoklicala vojake, katere je poslala na mejo.

Pariz, 4. julija. V Saint-Etienne-u so se v premogokopu uneli podzemeljski plini. Število ponesrečenih še ni znano. Šestnajst mrtičev in deset ranjencev so že izvlekli. Rešilno delo je moralo prenehati, ker je voda vdrla. Carnot in minister javnih del sta takojšnjo pomoč odredila. V Parizu se zasebno nabira za nesrečneže.

Uadi-Halfa, 3. julija. Polkovnik **Woodhouse** je včeraj pri Arguinu premagal der- više, katerih je petsto padlo. Egipčani so 70 mrtvih in ranjenih izgubili.

Umrli so:

V bolnišnici:

- 28. junija. **Andrej Porenta**, pisar, 35 let, jetika.
- 29. junija. **Ivan Bučar**, delavec, 45 let, marasmus.
- 30. junija. **Marija Škoda**, gostija, 65 let, jetika.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84	gl.	05	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	84	"	60	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	"	75	"
Papirna renta, davka prosta	99	"	40	"
Akcije avstr.-ogerske banke	906	"	—	"
Kreditne akcije	301	"	75	"
London	118	"	85	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	43	"
Cesarski cekini	5	"	64	"
Nemške marke	58	"	15	"

Tuji.

1. julija.

Pri **Ma'teu**: **grof Margheri** iz Radovljice. — **Fuchs**, c. kr. stotnik konjice, iz Budimpešte. — **Putiek** iz Planine. — **Schuster**, trgovec, iz Kočevja.

Pri **Južnem kolodvoru**: **Kajetan Pingeli**, c. kr. stotnik, iz Pulja.

Tovarna strešnega sklejnega papirja

S. Valzachi & J. Diepold,

Brunn a. G. (postaja ob juž. žel.) **Siebenhirtenstrasse št. 1,**
priporoča svoj trajni in preskušeni

kamniti strešni sklejni papir.

Mazalna snov za sklejnopapirnatostrehe.

Elastične izolirne plošče od asfalta zoper dvigajočo se temeljno mokroto.
Karbolni lak (Carbolineum) orehovo-rujave barve, najboljšje in najcenejše ohranilno in likalno sredstvo za vse lesene predmete. Pokrivanje streh s klejnim papirjem prevzamemo pod jamstvom trajnosti v akordu. (12-3)

Centniki zastoj in franko.

Stavbenim, zidarskim in tesarskim mojstrom primerni rabat.
Zaloga pri **And. Druškoviču** v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	737.7	15.0	sl. zap.	dež	0-50 dež	
2. u. pop.	737.2	21.6	sl. vzhl.	oblačno		
9. u. zveč.	736.9	15.8	"	jasno		

Srednja temperatura 17.5°, in 1.5° nad normalom.

Prva vipavska sadjarska zadruga

(6) ima sedaj

svojajo prodajalnico

v šolskem drevoredu za vodo v lesenem pavilonu nasproti semenišču.

Prodajalnica je odprta od 6. do 11. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne.

Danes in prihodnje dni

!! marelice, kilo po 40 kr.!!

(na debelo cenejši).

Ker letos marelice na Vipavskem in tudi na Primorskem skoraj prav nič niso obrodile, zato zadruga opozarja slavno ljubljansko občinstvo, da cena marelicam letos ne bo nižja. Ker si je zadruga zagotovila skoraj ves pridelek vipavske doline, more le ona vsa naročila zvršiti in je pripravljena vsako množico marelic preskrbeti, zlasti ako se večje množice nekaj dni prej naroče.

Ivan Puch,

Gradee, Strauchergasse št. 18.

Največja zaloga

na štirskem.

koles

Edini zastopnik naslednjih tvrdk: **Humber** in **drugovi** v Beestonu, Wolverhamptonu in Coventry-ju; **Hillmann, Herbert** in **Cooper** v Coventry-ju; **Winkelhofer** in **Jaenicke** v Chemnitz-u; **Dürkkopp** in **drugovi** v Bielefeldu; **Marsch** in **Kretschmar**, I. tvrdka za Star-kolesa v Dresdenu. Glavno zastopništvo za Avstrijo tvrdke **Schwanitz** in **drugovi**, tvrdka za gumi v Berlinu; **Albert Bauer**, tvrdka za Rödellnove kurbelne v Elsterbergu.

Izdeluje in popravlja kolesa vsake vrste ter dá poročila, da se vse pravilno izvrši. Prodaja tudi nadelnice. Stare stroje zamenjuje po najvišji ceni. Veliki in lepoležeči prostor za vežbanje. (3-1)

Orglje

dobro ohranjene so po nizki ceni na prodaj v Repnjah. (3-3)

Več o tem se poizve pri bratih **Zupan** v Kamni gorici ali župniku vodiškem.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vlijudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolje pošlji iste nefrankovane (35)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica **Morelli** št. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

ZABAVI IN POUKU.

Izbaja po jedenkrat na mesec.

DOM

in

SVET

Za celo leto 2 gl. Za pol leta 1 gl.

ZABAVI IN POUKU.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na **Dunaji VII., Zieglergasse 27.**

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprav

kot: **kazule, pluviali, dalmatike, velumi, stole, baldahini, zastave** itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Prevzetje lekarne.

Usojam si s tem vsem velečastnim gospodom zdravnikom, visokemu plemstvu, velečastitij duhovščini, slavnemu uradništvu, častitemu meščanstvu, vsem društvom, obrtnim zadrugam, človekoljubnim, dobrodejnim, ubožnim in bolnišnim zavodom v mestu ljubljanskem in po deželi na Kranjskem uljudno naznanjati, da sem prevzel

v hiši št. 11 na Mestnem trgu v Ljubljani
obstoječo dobro znano

deželno lekarno

pri **Mariji Pomagaj.**

Opirajoč se na mnogoletno farmacevtsko prakso svojo, katero sem pridobil v najraznejših lekarnah avstrijskih, tako v Galiciji, Sleziji, Moravske, Štirskje (v Gradcu 2 leti) in v Ljubljani v petih letih, nadejam se v kratkem mnogobrojnega obiska in naročil, kajti prizadeval si bodem dobro ime imenovane lekarne, katero sem popolnoma prenovil, ohraniti v vsekdar novimi in svežimi zdravili.

V Ljubljani, dne 1. julija 1889.

Z velespoštovanjem

Ludovik Grečel,
lekar.

(3-3)